

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 908/2018
05.09.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Весне Томић Живановић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи 12К 266/15 од 02.10.2017. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 56/18 од 07.03.2018. године, у седници већа одржаној дана 05.09.2018. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Весне Томић Живановић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи 12К 266/15 од 02.10.2017. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 56/18 од 07.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи 12К 266/15 од 02.10.2017. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 40.000,00 динара, који је окривљени дужан да плати у року од 30 дана од правноснажности пресуде, а уколико окривљени наведену казну не плати у остављеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваки започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора.

На основу члана 258. став 4. ЗКП, приватни тужилац за остваривање имовинскоправног захтева упућен је на парницу.

Окривљени је обавезан да приватном тужиоцу накнади трошкове кривичног поступка у укупном износу од 119.250,00 динара, као и да плати суду 5.000,00 динара на име паушала, све у року од 30 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 56/18 од 07.03.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи 12К 266/15 од 02.10.2017. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адв. Весна Томић Живановић, поднела је захтев за заштиту законитости, због повреде Закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновни поступак и одлуку.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адв. Весне Томић Живановић, је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адв. Весна Томић Живановић, у поднетом захтеву не опредељује конкретну учињену повреду закона, а из образложења захтева произилази да је захтев поднет због повреде из члана 4. ЗКП и члана 34. став 4. Устава Републике Србије, из чега произилази да је захтев поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП. Наведена повреда према наводима захтева учињена је тиме што се „истом лицу због исте радње суди и у прекршајном и у кривичном поступку“, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

Одредбом члана 4. став 1. ЗКП је прописано да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен.

Одредбом члана 34. став 4. Устава Републике Србије прописано је да нико не може да буде гоњен и кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена, или је поступак правноснажно обустављен, те да истим забранама подлеже вођење поступка и за неко друго кажњиво дело.

Из списка предмета произилази да су сходно одредби члана 183. Закона о прекршајима дана 19.04.2016. године списи предмета Прекршајног суда у Аранђеловцу, одељење у Тополи бр. 1-4Пр. 1520/15, достављени Основном суду у Аранђеловцу-Судска јединица у Тополи на даље поступање, а да је на главном претресу одржаном дана 02.10.2017. године извршен увид у наведене списе предмета, па се неосновано захтевом за заштиту законитости указује да је првостепени суд одбио да изврши увид у списе прекршајног предмета.

Имајући у виду напред наведено, по налажењу Врховног касационог суда неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је учињена повреда члана 4. став 1. ЗКП, с обзиром да вођење прекршајног поступка није сметња да буде вођен и кривични поступак, имајући у виду да правило *ne bis in idem* (пресуђена ствар) се не односи на вођење ове две врсте поступака за кажњива дела, већ на доношење правноснажне одлуке, поводом истог догађаја.

Стога се у конкретној ситуацији не ради о пресуђеној ствари (*ne bis in idem*), с обзиром да поводом истог догађаја и истог окривљеног не постоји правноснажна одлука прекршајног суда па се, неосновано захтевом указује да је доношењем побијаних правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП.

Са изнетих разлога, на основу члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.